

عنوان مقاله:

آسیب شناسی و برنامه ریزی کنترل بحرانها در مناطق بافت فرسوده شهری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران ، معماری و شهر سازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

رضیه لوک زاده - کارشناس ارشد برنامه ریزی منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

تحولات شهرنشینی در دهه های اخیر با تغییرات عمده در بافت های شهری همراه بوده است. فرسودگی بافت و پیامد فرسودگی که در نهایت به از بین رفتن منزلت آن در اذهان شهروندان می شوند در اشکال گوناگون از جمله کاهش و یا فقدان زیست پذیری و ایمنی و نیز نابسامانی های کالبدی، اجتماعی، اقتصادی، تاسیساتی قابل دریافت و شناسایی است. در این میان فرسودگی یکی از مهم ترین مسائل مربوط به فضای شهری است که باعث بی سازمانی، عدم تعادل، عدم تناسب و بی قوارگی آن می شود. فرسودگی عاملی است که به زدودن خاطرات جمعی، افول حیات شهری واقعی و شکل گرفتن حیات شهری روزمره ای کمک می کند این عامل با کاهش عمر اثر و با شتابی کم و بیش تند، باعث حرکت به سوی نقطه پایانی اثر می گردد. به طور کلی کاهش کارایی هر پدیده و عدم رسیدگی، نگهداری و تجدید حیات، فرسودگی آن را در پی دارد. هدف این مقاله آسیب شناسی و برنامه ریزی کنترل بحرانها در مناطق بافت فرسوده شهری با مطالعه اسنادی می باشد. اهداف اساسی نوسازی و بهسازی بافت های قدیمی و فرسوده شهرها توسعه محیط زندگی برای انسان هاست. این اهداف در قالب اهداف اجتماعی- فرهنگی و اقتصادی جای می گیرند. فضاهای ساخته شده شهری از نظر اقتصادی حاصل سرمایه گذاری و ترکیب از نیروی کار انسانی، مهارت ها، مواد و مصالح گوناگون هستند. در نتیجه می توان گفت گسترش فضایی بی رویه و بدون برنامه شهرهای بزرگ و متوسط کشور در چند دهه گذشته، باعث شکل گیری بافت های جدید شهری در مجاورت شهرها و جابجایی ساکنان و کاربریهای شهری به نواحی جدید گردیده است. این جابجایی، به تدریج سبب شد تا بافت های قدیمی شهرها کارکرد و حیات اجتماعی- اقتصادی خود را از دست بدهند و این بافت ها با از دست دادن حیات شهری خود، به سمت رکود و فرسودگی گرایش پیدا کرده اند.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: مدیریت کالبدی، فضای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678139>

